

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Animate se & alios ad aspera, n. 24.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

1595.
Extat im-
p. epla.

Epistola 2.
familiar.

Scribit de
rebus pijs
quædam

Epistola 37
famil. de
tempore
rectè distri-
buendo.

Io. 7. 6.

Animat se
& alios ad
aspera.

tempori, & legum præsidio (quæ conformes in precibus cum Hæreticis im-
munes volunt esse à molestia) opes tuebatur & gratiam: scripsit ad eum *South-*
wellus benè longam Epistolam, veniam à limine orans, quod minor ætate
maiorcm prælumeret docere, & cunas videretur capiti genitoris imponere: At
rationum sententiarumque tanto eam artificio ornauit, vt non eloquentiæ
modò laudem inter primas consecuta sit, sed & effectum assecuta optatum,
quemadmodum sibi & parenti alijs literis adgratulatur, Deo gratias agens quod
cum sibi quasi futuri lucri pignus initio dedisset, quem in vltimorū conatum
præmium accepisse fuisset gratissimum. Communem vero nobilissimorum
ingeniorum egritudinem prospectans, quæ si quid vacui nacta sunt temporis,
id omne impuris vel certè inanibus libris euoluendis aut conscribendis infu-
munt, huic malo vt remedium pro suo virili suggereret, & pietatem legenti-
bus cum delectatione propinaret, ab Apostolico munere alienum non esse ex-
istimauit pijs tractatibus componendis solitudinem suam dedicare, vulgari
idiomate modò metro, modò soluta oratione, dictionis elegantiam & ingenij
fiores sectatus. Quo in genere *Petri* post lapsū gemitus, & *Magdalene* pro mor-
tuo dilecto lachrymæ, & odæ quàm plurimæ lucem cum plausu aspexere, præ-
ter consolatoriam, quam dixi, Epistolam, & eam quam ad parentem dederat,
aliaque opuscula, quæ hodieque cum voluptate teruntur. Siue igitur lateret do-
mi, siue prodiret in publicum, neque solitudo erat tædio, neque societas dam-
no. Id ei inter cætera contulit temporis recta æstimatio, ordinataque di-
stributio: Nam vt in reliquis frugi, huius erat parcissimus. Cogitabat enim
eum qui plurimum in hac vita ageret, perdere magnam partem vitæ, quid
qui agendo nihil? Quid qui malè agendo hanc omnem transcurrit? Præ-
senti igitur vtendum tempore, cum semel tantum, & vno solo momen-
to præsens sit, eoque frui nunquam, vti semper liceat. Etenim omni tem-
pore vti datur, præterito memoriâ, futuro prouidentiâ, præsenti vtili nego-
tiatione. In quem sensum dixisse interpretabatur Christum Dominum. *Tem-*
pus vestrum semper est paratum. Magnam verò arbitrabatur esse stultitiam
cum obnoxios nos agnoscamus homini de creditis quæ nostra culpa deperdita
quoquo modo possunt reparari; tempus inter debita Deo non censere,
quod deperditum neque gratissimum potest restituere, neque opulentissimus
compenlare.

XXIV. Itaque orando, studendo, scribendo ea digerebat, quæ in proxi-
mum vt occasio se offerret effunderet, vel quæ in se tanquam suscepti in calum
itineris sumptum reconderet; & præcipuo studio fouebat à teneris acceptum
pro Christo patiendi desiderium; Quod & quotidiana Catholicorum Sacer-
dotumque vexationes accendebant, & frequentia pericula spem faciebant posse
tandem in opus exire quod optabat. Etenim erant tempora in quibus malitia
vires omnes suas intendeat ad perniciem, & quidquid vel potentiâ vel arte po-
terat, id omne & subdole machinabatur, & furore percita exequabatur. Existi-
mavit igitur & ipse omnibus animi viribus contendendum esse ad palmam
quæ

quæ se ex vicino commonstrabat : Meminerat antiquis temporibus multos ¹⁵⁹⁵ similia esse perpeſſos, neque ætati cuiusquam, neque conditioni nunc posse quidquam aut aduersi accidere, aut duri imponi, cuius in prioribus seculis exemplum non præcesserit, patientiâ de immanissimis flagitiosissimisque crudelitatibus triumphante : Esse debere semper in Ecclesia qui se opponant Sata-næ & eius ministris, quiq; pro Christo in acie stantes immoti que decer- tent : In fluxis istis caducisque rebus principes etiam viros bona sæpenumero & vitam prodigere vt alteri texant aut seruent coronam ; Quidni fidelis & constans Christi seruus se totum deuoueat veritati propagandæ, quò æternum sibi quarat regnum & gloriam immortalem? sentiebat esse quidem miserri- mum, & carni & languini prope intolerandum, cum quis imminetia quo- tidie noua mala expectans, primùm in perpetuo est metu, tum etiam bonis, libertate, vita non vtitur nisi ad inimicissimorum voluntatem, atque eorum inimicorum quibus vt te opprimant pietas est, vt spolient lucrum, honor vt persequantur, & quædam quasi imposita necessitas vt è medio tollant : At si aspiciamus ad auctore fidei, & consummatorem *Iesum*, & meliorem illâ sem- perque manentem, quam speramus, substantiam præ oculis habeamus, ne- que nouum poterit videri quod huiusmodi mala eueniant, neque quidquid patiaris iniuriam : Etenim pretium sunt ista quo emitur Cœlum; & Dei gra- tia non est prosperitate metiendâ, quandoquidem Christus eam in carne non est arbitratus se dignam : Certior gratiæ nota est in aduersis patientia, & ad quamcunq; Crucem amplectendam promptitudo: Patientia sine gratia non exercetur : Crucem sine Dei amore non tollimus : In mundi infantia perse- cutio & patientia humani generis cunas sepiertunt, crescentesque eum mun- do, Christo adhaerunt in fascijs; vt nemini mirum esse possit eandem nobis Christianis contingere sortem. Primus inter homines, cuius pietatem scriptura commendat, Martyr fuit, & mortis causa ipsa pietas : Primum et- iam peccatum non est sine persecutione commissum, quando serpentis mali- riosa adulatio parentes primos traxit ad inobedientiam. Non enim mitior fuit ille Tyrannus, quia amicus fraudulentus : Nocentior sanè; sub vmbra beneuolentiæ occultans iniuriam, quàm si inimicitias in fronte gerens palam oppugnasset. Præcipuorum Sanctorum in libro vitæ Nomina descripta sunt vel innocentium sanguine, vel lachrymis pœnitentium; nos qui eodem in libro scribi auemus, cur oculorum venarumque liquorem quo scribamur re- fugiamus tribueret Christus ipse nos suis scripsit in manibus, quando apertis ferro vulneribus, & sanguine rubricatis digitis nos attraxit; nunc tempus est vt vicissim nos eius nomen & fidem nostris inscribamus in laceratis corpo- ribus, quò fidos nos probemus talis Ducis milites : Digna denique est cæle- stis gloria horum omnium, & facultatum, & vitæ, & sanguinis pretio, cum- que in illam fuerimus quantâuis impentâ intromissi, vili nos emisse sentie- mus.) Hæc *Southwellus* cogitabat, & scribebat, vt se aliosque ad fælix certa- men animaret quo temporaneo labore quietem nanciscimur in secula dura-

1595. turam, & breuis vitæ facta iactura mercamur sempiternam; Ad quam, quemadmodum *Campiano* Eliottus Apostata, huic similis farina famina strauit viam.

Occasio
captiuitatis

XXV. Vxendenij, non procul Arohillio, erat familia Bellamæorum Catholica, quam *Campiani* & *Personij* excultam laboribus, *Southwelli* quandoque rigabat industria, cum dabatur solitudinis suæ ærumnam liberiori aura recreare. Huius familiæ filia Anna Bellamæa primum tempus ætatis in tam viuido pietatis & fidei Catholicæ studio posuerat, vt eius causa neque improborum hominum audaciã, neque carcerum atrocitatem pertimesceret (ab virginibus enim vexandis hæreticus furor non se abstinuit quas ab omni mali suspitione semouet ætatis, sexus, conditionisque innocentia) Hæc in Portam domus apud West-Monasterium tradita custodiæ, virtutem in virtutis studio paulatim exiit, & quam ex domestica disciplina in biberat pietatem, in impietatem conuertit; spe laxioris custodiæ, & libertatis tandem obtinendæ, facta Atriensi familiarior, & quotidiano otio consortioque maiorum sensim hauitã malitiã, Religionem cum gloria mulierum deposuit: Tum post expletam aliquamdiu occultè libidinem, nexus quos induerat fidei causã, indigni coniugij vinculo conspurcauit. *Peccati via declinã & lubrica quem semel fefellit agit precipitem.* Vile commercium cum Atriensi auaritiã peperit; ad auaritiã sustentandã ex paternis bonis quando nihil iam seu iure seu gratiã speraret, iniuriã aditum patefieri posse existimabat. Qui domo sacerdotem recepisset, recenti lege, reus capitis dicebatur, & bonorum addictioni obnoxius. Huc igitur corruptum auaritiã & libidine animum aduertens, *Southwello* per nuntium indicat cupere se eum conuenire, idque domi paternæ, & condicta die: *Southwellus* ad diem adest, seu recentis lapsus ignarus, seu sperans ad vlceratam desertæ Religionis scelere mentem penitentia medicamine curandam pertinere eum congressum. Illa Atriensi aperit, & diem, & locum, & virum quem prædæ destinarat, vtque erat omnium quæ domi acta fuerant gnara, latebras sacerdotum domesticas describit, quã parte, quaque arte essent inueniendæ. Atriensis *Topliffum* in consilium adhibet. *Topliffus* (qui palam profitebatur neminem quemquam insectandarum ferarum voluptate capi magis quàm ipse perquirendorum vexandorumque caperetur sacerdotum) aduolat confestim ad ædes cinctus turba satellitum; aditus omnes obsidet nè casses quisquam euadat; perumpit domum; obit conclauia; pertentat eam tecti partem de qua fuerat edoctus, *Southwellum* cum supellectili sacra latentem arripit, vincit, ducit, de optata præda claro die populo frequenti accurrente triumphat. Quantum, vel an quidquam de paternis bonis ad perfidam filiam deueniret incertum est; at vidimus deinde in Belgio senem Bellamæam, ampla deiectum fortuna, extorrem, & reliquam exiguo quod superesse potuit trahentem vitam. *Topliffus Southwellum* domum deductum, & paucis septimanis decem vicibus tam immaniter tortum, vt decies mori maluisset, transmisit ad eum carcerem in quo Atriensis & Anua cum sceleris memoria fructum auaritiæ aliquem ab no-
uo hospite